

[https://doi.org/10.31891/2308-4081/2023-13\(2\)-4](https://doi.org/10.31891/2308-4081/2023-13(2)-4)

Кандидат педагогічних наук, докторант ДМИТРО БІДЮК,
Хмельницький національний університет, Україна
E-mail: biduk.de@ukr.net
ORCID ID: 0000-0003-3086-5411

СИСТЕМА ХОРЕОГРАФІЧНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В США

АНОТАЦІЯ

Стаття присвячена дослідженню системи хореографічно-педагогічної освіти в США. З'ясовано, що хореографічно-педагогічна освіта є важливим мистецьким та освітнім ресурсом для гармонійного фізичного, духовного і культурного розвитку особистості. Виявлено, що розвиток хореографічно-педагогічної освіти зумовлений сучасними соціально-культурними цінностями та мистецькими потребами американського мультикультурного суспільства. Як системний феномен, хореографічно-педагогічна освіта на сучасному етапі характеризується багатовекторністю танцювального мистецтва, інтегруванням філософсько-педагогічних, соціологічних, валеологічних, кінезіологічних, психологічних, мистецьких, культурологічних ідей, теорій і концепцій. Зазначено, що система функціонує на різних рівнях (законодавчо-нормативному, управлінському, інституційному, змістовому, технологічному), які слугують її структурними компонентами. Проаналізовано зміст кожного компоненту системи. Вивчено й узагальнено зміст Професійних стандартів викладання танцювального мистецтва, з'ясовано вимоги та критерії до професійної компетентності вчителів хореографії за вісьмома аспектами. Констатовано, що система хореографічно-педагогічної освіти виконує певні функції (соціальну, ціннісно-змістову, організаційну, моніторингову, прогностичну). З'ясовано, що система хореографічно-педагогічної освіти в США має як позитивні аспекти розвитку, так і виклики, які потребують вирішення (неузгодженість в освітніх програмах підготовки та сертифікації вчителів хореографії; відсутність паритету хореографії у шкільній освіті; гостра потреба в кваліфікованих творчих учителях хореографії; недостатньо обґрунтовані механізми атестації приватних танцювальних студій і шкіл). Зроблено висновок, що система хореографічно-педагогічної освіти в США відрізняється специфічністю, має позитивні сторони та проблемні аспекти, функціонує на різних рівнях, охоплює взаємопов'язані і взаємодіючі системотвірні компоненти, що забезпечують динамічний розвиток.

Ключові слова: США, хореографічно-педагогічна освіта, вчитель хореографії, система, компоненти системи, танцювальне мистецтво, професійна підготовка.

SYSTEM OF DANCE EDUCATION IN THE USA

ABSTRACT

The article is devoted to the study of the system of dance education in the USA. It is found that dance education is an important artistic and educational resource for the harmonious physical, spiritual and cultural development of the individual. It is revealed that the development of dance education is determined by modern socio-cultural values and artistic needs of the American multicultural society. As a systemic phenomenon, dance education nowadays is characterized by the multi-vector nature of dance art, the

integration of philosophical, pedagogical, sociological, valeological, kinesiological, psychological, artistic, cultural ideas, theories and concepts. It is noted that the system functions at different levels (legislative, regulatory, managerial, institutional, substantive, technological), which serve as its structural components. The content of each component of the system is thoroughly analyzed. The content of the Professional Standards for Teaching Dance Art is studied and summarized, the requirements and criteria for the professional competence of choreography teachers in eight aspects are clarified. It is established that the system of dance education performs certain functions: social, value-content, organizational, monitoring and prognostic. It is found that the system of dance education in the USA has both positive aspects of development and challenges that need to be solved. The latter include inconsistency in the educational programs of training and certification of choreography teachers; the lack of choreography parity in school art education; an urgent need for qualified creative dance teachers; insufficiently substantiated mechanisms for certification of private dance studios and schools. It is concluded that the system of dance education in the USA is specific, has positive aspects and problems, functions at different levels, includes interconnected and interacting systemic components that ensure dynamic development.

Keywords: *the USA, dance education, choreography teacher, system, system components, dance art, professional training.*

ВСТУП

Хореографічно-педагогічна освіта в США є важливим мистецьким та освітнім ресурсом для гармонійного фізичного, духовного і культурного розвитку особистості. Її успішний розвиток зумовлений сучасними соціально-культурними цінностями та мистецькими потребами американського мультикультурного суспільства. Водночас інтенсивний розвиток хореографічно-педагогічної освіти на сучасному етапі характеризується багатовекторністю танцювального мистецтва, інтегруванням філософсько-педагогічних, соціологічних, валеологічних, кінезіологічних, психологічних, мистецьких, культурологічних ідей, теорій і концепцій. Нормативне регулювання хореографічно-педагогічної освіти визначено на законодавчому рівні країни, на рівні окремих штатів та закладів освіти.

Демократичні, соціокультурні, демографічні тенденції розвитку світового суспільства змінили ціннісні підходи до функціонування та розвитку хореографічно-педагогічної освіти в США. У новому ракурсі постають критерії суспільного прогресу, зумовленого соціальним запитом на високий рівень освіченості, культури, професіоналізму хореографів-педагогів. В американському суспільстві відбувається постійний пошук нової освітньої парадигми, поширення набувають різні види і форми хореографічно-педагогічної освіти, удосконалюються концептуальні й дидактичні засади організації підготовки майбутніх хореографів-педагогів у закладах вищої освіти.

Зміна парадигми хореографічно-педагогічної освіти зумовлює появу нових вимог до професіоналізму педагогів-хореографів, що не обмежуються лише удосконаленням хореографічної техніки й засвоєнням нових технологій, а передбачають досягнення високого рівня хореографічної майстерності і творчої педагогічної діяльності. Система хореографічно-педагогічної освіти США визнана світовою мистецькою та педагогічною спільнотою як така, що має значну популярність, високі міжнародні рейтинги університетів, що готують хореографів-педагогів, високі показники якості забезпечення вищої хореографічно-педагогічної освіти.

У цьому контексті формування й розвиток системи хореографічно-педагогічної освіти в США становить особливий інтерес для мистецької педагогіки та педагогічної компаративістики.

МЕТА ДОСЛІДЖЕННЯ

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні та аналізі основних компонентів системи хореографічно-педагогічної освіти в США.

ТЕОРЕТИЧНА ОСНОВА ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Науковий і практичний інтерес становлять праці американських дослідників з проблем функціонування та розвитку хореографічно-педагогічної освіти, зокрема, таких як: Д. Ріснер, С. Хорнінг, Ш. Хендерсон (підготовка педагогів танцювального мистецтва); Б. Гріффіна (Griffin), К. Даселла (Dusell), К. МакКая (McCaw), Д. Станіча (Stanich) (навчально-методичне та інформаційне забезпечення професійної підготовки хореографів-педагогів); Б. Міллера (B. Miller) (проблеми танцювальної освіти, професійна діяльність вчителя хореографії в шкільній системі освіти); Дж. Бонбрайта (J. Bonbright) (особливості сертифікації викладачів танцювального мистецтва). У процесі наукового пошуку були виявлені актуальні малодосліджені педагогічні проблеми, які комплексно науковцями не досліджувалися, проте потребують детальнішого вивчення.

Для вивчення стану опрацювання проблеми дослідження джерельну базу умовно згруповано у такі категорії: офіційні документи, статистичні матеріали, урядові постанови, законодавчі акти, освітні і професійні стандарти США («Vision Document for Dance 2050: the Future of Dance in Higher Education»; «Research Priorities for Dance Education: A Report to the Nation»; «The National Core Arts Standards in Dance (NCAS)»; «The Standards for Learning and Teaching Dance in the Arts ages 5–18 (SLTD)»; «The Standards for Dance in Early Childhood (SDEC)»; «The Professional Teaching Standards for Dance Art (PTSDA)»; «The Opportunity to Learn Standards (OTL)»); офіційні документи, матеріали науково-практичних конференцій, симпозіумів, аналітичні матеріали міжнародних організацій (National Dance Education Organization; Dance Educators of America; National Dance Teachers Association), які займаються проблемами хореографічно-педагогічної та мистецької освіти; навчально-методична та інформаційно-аналітична література університетів США, що здійснюють підготовку хореографів-педагогів (освітні програми, навчальні плани, методичні рекомендації тощо); монографічні та інші наукові праці американських учених та практиків; матеріали зарубіжних періодичних видань та інформаційні ресурси (енциклопедії, словники, довідники, інформація з мережі Інтернет та ін.).

Для реалізації поставленої мети використано комплекс взаємопов'язаних методів: бібліографічний аналіз, синтез, порівняння, інтерпретація й узагальнення, прогнозування для виявлення та обґрунтування компонентів системи хореографічно-педагогічної освіти в США.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Ідея створення самостійної системи хореографічно-педагогічної освіти у США є виправданою історією і часом, відповідає меті та завданням державної освітньої політики. Система хореографічно-педагогічної освіти є упорядкованою сукупністю взаємопов'язаних навчальних закладів, танцювальних асоціацій та організацій, мистецьких установ, центрів позашкільного дозвілля, органів управління шкільною та вищою освітою тощо. Основними функціями цих установ є удосконалення хореографічно-педагогічної освіти, використання й запровадження досягнень

педагогічної науки і прогресивного мистецько-педагогічного досвіду. Ця система функціонує на різних рівнях: законодавчо-нормативному, управлінському, інституційному, змістовому, технологічному. Використання системного підходу уможливило виокремлення основних компонентів, які дозволили дослідити рушійні сили розвитку системи хореографічно-педагогічної освіти, а саме: цілі, що детермінуються соціальним замовленням і вимогами ринку праці; перелік освітніх програм; організаційні форми, методи і технології навчання; суб'єкти й об'єкти навчального процесу; умови, що забезпечують ефективне функціонування системи (нормативне та науково-методичне забезпечення, навчально-матеріальна база та ін.); нормативно-законодавча база; фінансове забезпечення; органи управління тощо. Розглянемо детальніше означені компоненти системи хореографічно-педагогічної освіти.

Законодавчо-нормативний компонент. В основу обґрунтування концептуальних підходів розвитку хореографічно-педагогічної освіти США покладено основні положення таких офіційних документів: «Жодна дитина не залишиться осторонь» («No Child Left Behind»); «Перспективи мистецтва танцю до 2050 р.: майбутнє танцювального мистецтва у вищій освіті» («Vision Document for Dance 2050: the Future of Dance in Higher Education»); «Пріоритети досліджень хореографічної освіти: національна доповідь» («Research Priorities for Dance Education: A Report to the Nation»), «Професійні стандарти викладання танцювального мистецтва» («The Professional Teaching Standards for Dance Arts», PTSDA) та ін. Так, у Професійних стандартах викладання танцювального мистецтва визначено вимоги та критерії до професійної компетентності вчителів хореографії. Документ містить два розділи: у першому деталізовано вісім стандартів змісту та досягнень, які очікуються від досвідченого хореографа-педагога; у другому розділі описно критерії оцінювання / самооцінювання (портфоліо) досягнень. У документі виокремлено вісім аспектів професійних вимог, необхідних для забезпечення оптимального результату навчання хореографічного мистецтва в школі. Зокрема, зазначено, що професійна компетентність вчителя хореографії інтегрує:

1) цілі та завдання хореографічно-педагогічної освіти (досвідчені вчителі розуміють цілі та завдання танцювальної освіти, повною мірою використовують ці знання у професійній діяльності, мотивують учнів до навчальної діяльності та творчих досягнень, а також поширюють танцювальне мистецтво за межами навчального середовища);

2) знання учнів (досвідчені вчителі демонструють розуміння когнітивного, афективного та кінестетичного розвитку учнів від раннього дитинства до підліткового віку; враховують індивідуальні інтереси, здібності та потреби учнів у навчанні хореографії);

3) зміст та сутність танцювального мистецтва (досвідчені вчителі використовують свої знання про танцювальне мистецтво для підтримки учнів у набутті навичок створювати, виконувати, критично аналізувати, інтерпретувати та оцінювати твори танцювального мистецтва);

4) навчальне середовище (досвідчені вчителі створюють безпечне навчальне середовище, яке відповідає чинним стандартам та підтримує навчання та творчий розвиток учнів);

5) навчальні ресурси та стратегії (досвідчені вчителі використовують різноманітні ресурси та інноваційні навчальні стратегії, які дають змогу учням досягати максимальних результатів навчання);

б) прийняття відповідальності та удосконалення професійних результатів (досвідчені вчителі беруть на себе відповідальність за власний професійний розвиток, беруть участь у дискусіях з проблем розвитку хореографічного мистецтва та освіти, співпрацюють із колегами на місцевому, федеральному і національному рівнях);

7) інтеграція ресурсів громади для підтримки та розроблення авторських програм (досвідчені вчителі залучають ресурси громади для створення авторських програм, їх розвитку та підтримки в освітянській та мистецькій спільноті);

8) рефлексивна практика: контроль, оцінювання та дослідження (досвідчені вчителі оптимально поєднують оцінювання вчителів, учнів та програм навчання; використовують заняття з хореографії як дослідницькі можливості для покращення викладання, навчання та рефлексивної практики). (Professional Teaching Standards for Dance Arts, 2018).

Управлінський компонент. На управлінському рівні розв'язанням проблем хореографічно-педагогічної освіти займаються такі установи: Департамент освіти США, федеральні департаменти освіти штатів, національні ради, комітети, фахові організації та асоціації тощо (U.S. Bureau of Labor Statistics, 2023). Система хореографічно-педагогічної освіти США постійно перебуває в центрі уваги не лише уряду, а й громадськості. Особливу роль відіграють національні фахові організації: Американська рада сертифікації майстерності вчителів (ABCTE), Американська федерація вчителів (AFT), Американська асоціація контролю й розвитку освітніх програм (ASCD), Американська асоціація коледжів педагогічної освіти (AACTE), Національна комісія навчання і майбутнього Америки (NCTAF), Національна асоціація працівників освіти Америки (NEA), Центр підтримки молодих учителів Америки (NTC), Національна рада танцю Америки (NDCA), Національна асоціація вчителів танцю (NDTA), Королівська спільнота вчителів танцю США (ISTD), Асоціація Терпсихори (Terpsichore Association) та ін. Ці організації визначають вимоги до професійної діяльності, професійної компетентності та підготовки хореографів-педагогів. Зокрема, візією Національної ради танцю Америки (The National Dance Council of America, Inc., NDCA) визначено активізацію співпраці різних міжнародних організацій танцювального спорту та освіти для розроблення, удосконалення професійних стандартів хореографічно-педагогічної освіти, а також обґрунтування уніфікованих вимог до сертифікації хореографів-педагогів та отримання офіційного статусу кваліфікованих вчителів хореографії. Офіційно визнані організації-представники Національної ради танцю в США (Міжнародна організація Артура Мюррея (Arthur Murray International), Клуб вчителів танцю Бостона (Dance Teachers Club of Boston), Асоціація міжнародних танцівників (Dance Vision International Dancers Association), Північноамериканська танцювальна організація Фреда Астера (Fred Astaire Dance of North America)) мають право на сертифікацію хореографів-педагогів.

Зазначимо, що система хореографічно-педагогічної освіти США не підлягає єдиному державному управлінню, вона є гнучкою, спроможна до саморегуляції й не потребує коригування згори. Місцеві органи управління штатів контролюють і ліцензують навчальні заклади й програми, які чинні на їхній території, а за процес акредитації та оцінювання якості відповідальні недержавні установи (National Dance Education Organization, 2023)

Інституційний компонент характеризується наявністю великої кількості закладів вищої освіти, що забезпечують якісні освітні послуги з хореографічно-

педагогічної освіти. Хореографічно-педагогічну освіту нині можна здобути в коледжах, університетах, професійних школах, центрах неперервного професійного розвитку (Центр підтримки молодих учителів Америки (NTC)) та ін. Звісно, що університети становлять найбільш престижну групу закладів, які забезпечують отримання всіх освітніх рівнів хореографічно-педагогічної освіти (асоціат, бакалавр, магістр, доктор філософії). Університети мають значний обсяг фінансування з боку держави та приватного сектора, володіють сучасною матеріально-технічною базою, дослідницькими лабораторіями, інформаційно-ресурсним забезпеченням.

Організаційно-педагогічний компонент. Загальна стратегія хореографічно-педагогічної освіти, зокрема підготовки майбутніх вчителів хореографії, передбачає врахування інтересів, потреб, вимог усіх стейкхолдерів щодо організації освітнього процесу. Підготовка майбутніх вчителів хореографії реалізується через зміст освітніх програм двох типів: багатопрофільних (асоціат / бакалавр хореографічної (танцювальної) освіти – 3–4 роки навчання) та вузькопрофільних (магістр / доктор філософії в галузі хореографії – 2–3 роки навчання). З'ясовано, що особливою популярністю користуються освітні програми дворічних та чотирирічних коледжів, які надають випускникам освітній рівень бакалавра. Найбільш популярною бакалаврською освітньою програмою є програма «Танцювальна / хореографічна освіта» («Dance Education»). Програми спрямовані на виконання вимог національних, локальних, інституційних освітніх і професійних стандартів (стандартів Національної асоціації танцювальних шкіл, NASD) і стандартів штатів. Важливе місце у процесі підготовки займає практичне навчання (60–70 % усього навчального навантаження) та стажування. Переважна більшість освітніх програм проходить інституційну акредитацію. Організація навчання задовольняє просторові, часові потреби студентів у доступі до вищої хореографічно-педагогічної освіти, регулюванні термінів навчання, визнанні попереднього танцювального та педагогічного досвіду, забезпеченні ефективності самостійної діяльності інформаційними ресурсами тощо (Miller, 2021).

Змістовий компонент. Гнучкість змісту, форм, методів і технологій навчання на засадах принципів свободи вибору і демократичності, а також конструктивного та прагматичного підходів сприяють випереджувальному характеру навчання майбутніх вчителів хореографії. Зміст освітніх програм розроблений з врахуванням положень міждисциплінарного підходу. Для прикладу, Коледж мистецтв та медіа спільно з Педагогічним коледжем (університет Гранд-Каньйон (GCU), м. Фенікс, штат Аризона) розробили інтегровану освітню програму з підготовки вчителів хореографії для середньої та старшої школи («Bachelor of Arts in Dance for Secondary Education»). Зміст програми орієнтований на формування та розвиток професійних компетентностей (виконавської, педагогічної, дослідницької), необхідних для викладання хореографії в середній та старшій школі, балетмейстерської діяльності в танцювальному колективі (загальна кількість 120 кредитів). Структурування змісту здійснено на засадах інтеграції інноваційної, наукової та творчої діяльності для формування творчого потенціалу майбутніх учителів хореографії. Фахова підготовка передбачає залучення студентів до участі у тренінгах, майстер-класах, семінарах відомих хореографів-практиків. Особливе значення має робота над творчими проектами (курсова робота), які формують критичне мислення, комунікативні здібності, дослідницьку культуру, творчі здібності, етичні якості і переконання, відповідальність за результати навчання тощо. Крім відвідування аудиторних занять, студенти повинні обов'язково взяти участь у

діяльності танцювального ансамблю Етінгтону (Ethington Dance Ensemble, Театр Етінгтон при Університеті Гранд-Каньйон), який дає чотири концерти протягом року. Ця діяльність дає змогу студентам відчувати весь творчий процес, від планування та репетицій до живого виступу, як на сцені. На цей вид роботи освітньою програмою передбачено 2 кредити. Також освітня програма передбачає обов'язкову участь студентів у танцювальному турі «Elementary Dance Tour», який охоплює низку художньо-хореографічних постановок в місцевих школах. Студенти вчать розробляти та втілювати хореографічні твори, креативно підходити до обрання жанру танцювальної композиції, виражальних засобів відповідно до теми і ідеї, використовуючи традиційні та альтернативні хореографічні техніки, комплексні прийоми суміжних видів мистецтва. Педагогічна складова змісту підготовки гармонійно поєднує навчання, спостереження та практичний танцювальний досвід. Зміст дисциплін педагогічного циклу (методика викладання, танцювальна педагогіка, інклюзивна освіта, оцінювання учнів тощо) спрямований на вивчення соматичних практик в танцювальному мистецтві; викладання сучасних видів танцювального мистецтва; розвиток навичок танцювальної імпровізації в соло, дуетах, групах, колективі; розвиток методичних умінь викладання танцю з урахуванням вікових та фізіологічних особливостей учнів (обдарованих учнів); розвиток навичок педагогічної взаємодії та менеджменту в класі; оволодіння інформаційними технологіями та ресурсами. Успішне опанування освітньої програми є першою сходинкою для отримання ліцензії вчителя хореографії (Dance Education Degree: Opening Doors to Teaching Possibilities, 2024).

Формуванню мотивації до самоосвіти і неперервного професійного розвитку сприяють інноваційні форми, методи і технології навчання (наприклад, участь у професійних фахових асоціаціях, програмах наставництва й підтримки молодих учителів, програмах сертифікації, відкритих онлайн дискусіях, вебінарах, творчих майстернях, тренінгах, коуч-сесіях) (Bonbright, 2011; Brown, 2020).

Технологічний компонент підготовки майбутніх учителів хореографії передбачає використання технології онлайн-навчання, змішаного навчання, активну позааудиторну діяльність (кооперативне навчання, концертну діяльність, проектне навчання, спостереження, кейси, польову практику, планування уроків, самооцінювання), що дає їм змогу швидко адаптуватися до професійної діяльності.

Безумовно, система хореографічно-педагогічної освіти ґрунтується на концептуально значущих теоретичних положеннях та принципах (цілісності, багаторівневості, неперервності, відкритості, доступності, доцільності та ін.) та виконує певні функції (соціальну, ціннісно-змістову, організаційну, моніторингову, прогностичну) (McGreevy-Nichols et al., 2014).

Варто зазначити, що система хореографічно-педагогічної освіти в США має як позитивні аспекти розвитку, так і виклики, які потребують вирішення. У працях Д. Бонбрайта висвітлено актуальні проблеми розвитку хореографічно-педагогічної освіти та сертифікації вчителів хореографії в США. Зокрема, дослідниця наголошує на окремих аспектах узгодженості в освітніх програмах підготовки та сертифікації вчителів хореографії. На підставі аналізу ліцензії К-12 (державна сертифікація, професійна сертифікація та підтвердження) Д. Бонбрайт зауважує, що потребують узгодження розроблені програми танцювального мистецтва для шкільної та позашкільної освіти на місцевому, федеральному та національному рівнях країни. Авторка актуалізує чотири основні перешкоди для прогресивного розвитку

хореографічно-педагогічної освіти: 1) відсутність паритету хореографії у шкільній освіті; 2) обмежений доступ до хореографічної освіти учнів К–12; 3) відсутність об'єктивного аналізу даних; 4) гостра потреба в кваліфікованих творчих учителях хореографії. На її переконання, недостатньо обґрунтованими також є механізми атестації приватних танцювальних студій і шкіл (атестація та реєстрація) (Bonbright, 2011).

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК

Система хореографічно-педагогічної освіти є різновидом педагогічної системи, оскільки має всі властиві такій системі ознаки, а саме: вона є підґрунтям теоретичного осмислення та побудови педагогічної діяльності; має сукупність взаємопов'язаних засобів, методів та процесів, необхідних для створення організованого, цілеспрямованого впливу на формування особистості; забезпечує реалізацію нормативних, технологічних та процесуально-результативних функцій педагогічної діяльності; сприяє досягненню поставлених цілей розвитку особистості. Використання системного підходу дозволило констатувати, що ця система є відкритою, самостійною, гнучкою, багатофункціональною, багатопрофільною, адаптивною структурою, яка охоплює взаємопов'язані і взаємодіючі системотвірні компоненти, що забезпечують динамічний і випереджувальний розвиток. Як соціальний інститут вона є складовою державної освітньої політики, реалізація якої забезпечується гнучкою законодавчо-нормативною базою. Система хореографічно-педагогічної освіти відрізняється своєю специфічністю, оскільки передбачає не лише наявність чіткої організаційної структури на всіх рівнях, а передусім врахування специфіки інтегрованого навчання на засадах синтезу різних видів мистецтва.

Перспективами подальших наукових розвідок вважаємо обґрунтування концептуальних засад розвитку хореографічно-педагогічної освіти в США.

ЛІТЕРАТУРА

1. Bonbright, J. (2007) National agenda for dance arts education: The evolution of dance as an art form intersects with the evolution of federal interest in and support of, arts education. *Paper presented at the Dancing in the Millennium Conference*, Washington, DC. Retrieved from <https://www.ndeo.org>
2. Bonbright, J. (2011). The Status of Dance Teacher Certification in the United States. *Journal of Dance Education*, 2 (2), 63-67, DOI: 10.1080/15290824.2002.10387209
3. Brown, H. (2020). *Educational Leadership Can Dance: A Deeper Look into the Efficiency Behind Evaluations of Dance Educators*. Master's Theses. Retrieved from <https://digscholarship.unco.edu/theses/>
4. Dance Education Degree: Opening Doors to Teaching Possibilities (2024). Retrieved from <https://www.gcu.edu/degree-programs/bachelor-arts-dance-secondary-education>
5. Dance Educators of America. Retrieved from <http://www.dancedea.com/>
6. McGreevy-Nichols S., Lester, K. F., & Smith M. P. (2014) DANCE 2050: The Future of Dance in Higher Education. *Journal of Dance Education*, 14(1), 41–42
7. Miller, B. M. (2021) *Barriers to Dance Education: An Exploration into the Beliefs of Dance Educators and Non-Dance Familiars on Dance and Its Place in the Public-School System*. Unpublished Masters of Arts thesis, University of Northern Colorado.
8. National Dance Education Organization (2023). *State Information Request. Dance-Certification*. Retrieved from ([https://www.ndeo.org/Portals/NDEO/ Documents/State-](https://www.ndeo.org/Portals/NDEO/Documents/State-)

Information-/Request-_-Dance-Certification_May%2023%20Update.pdf?ver=meuy/ZMED0/EHLDqV/_wCA-6g%3d%3d

9. National Dance Teachers Association of America (NDTA). Retrieved from <http://www.nationaldanceteachers.org/> (accessed: 07.11.2023)

10. National Dance Council of America (NDCA). Retrieved from <https://www.ndca.org/> (accessed: 06.11.2023)

11. Professional Teaching Standards for Dance Arts (2018). Retrieved from [https://www.ndeo.org/Portals/NDEO/Standards%20Documents/PTSDA_with_Portfolio_Checklist_-_Updated_2018\(1\).pdf?ver=V389fVpL4gE5-5KWFnGRMQ%3d%3d](https://www.ndeo.org/Portals/NDEO/Standards%20Documents/PTSDA_with_Portfolio_Checklist_-_Updated_2018(1).pdf?ver=V389fVpL4gE5-5KWFnGRMQ%3d%3d)

12. The United States Terpsichore Association. Retrieved from <http://www.usterpsichore.org/> (accessed: 06.11.2023)

13. U.S. Bureau of Labor Statistics (2023). *How to become a high school teacher*. Occupational Outlook Handbook.

14. United States Imperial Society of Teachers of Dancing. Retrieved from <https://usistd.org/> (accessed: 15.11.2023).